

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szorkésztség és kiadóhivatal:
Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szerelmi részét illető közlemények,
előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadó-
hivatal jutányos ár mellett közöl.

A kitelepítés.

I.

A mint az idő ősre jár, kevesbedik a munka, — illetve a napszám — s így súlyed a kereset a szerint, a mint a télbe beljebb-beljebb hatolunk. Néptünk, illetve munkás elemünk egy jelentékeny hányada a telet tétlenségben éli le. Mit is csináljon? Munka nem kínálkozik, a mi kevés akad is, nem lendít a munkás sorsán, hisz nálunk egész valóságában előttünk a már szálló igévé vált ama mondás: „Sok az eszkimó, kevés a lóka“, a mely munka ledolgozására 5—6 ember kell, százan ajánlkoznak, s a mi 8—10 embernek heteken, ne mondjuk hónapokon át nyújtana kellő megélhetést, azt egy tömeg munkás pár nap alatt elvégzi.

A házi ipar összes ága ismeretlen néptünk előtt, s így áll elő a tücsöki életmód, nyáron nem gyűjthet télre valót, vagy legalább is nem elegendőt, aztán télen koplal.

Hát mit szólunk a kora tavaszi időszakról?

Ez meg valóságos réme itt különösen Mindszenten a munkás osztálynak!

Ez év tavasza igen nagy alkalmat nyújtott az elmélkedésre a komolyan gondolkozónak.

Községünk népe a keletén túl felszaporodott, tudja mindenki, tehát a munkásosztály is, hogy ily tömegesen itt nem élhet meg.

E bajt csak egy eszköz enyhíthetné, s ez a kitelepítés.

Első sorban azoknak, — kiket a születésen kívül mi sem köt a községhez, — kellene biztosabb megélhetést keresni, s széteszlani széles e hazában. A nagy dunántúli vidék igen sok családnak nyújtana munkát s megélhetést. Az ország délvidéke szinte sok munkáskezet képes volna foglalkoztatni.

Nézzünk csak szét a déli megyékben. Krassó-Szörényben pl. a

szántóföldek telvék fatörzsekkel, ezek közt szántanak-vetnek, mert kiirtván az ősi erdőségeket nagyjából, nincs idejük, nincs érkezésük a fák altörzseit s gyökereit a szántóföldből eltávolítani. Mindez a munkáskéz hiányára mutat, bizonyára nálunk ily fatörzsekből már hirmondó sem volna szántóföldjeinken.

Ne mondja senki, hogy édes az a szülőföld, s nem csoda, hogy ki-ki görcsösen ragaszkodik hozzá. Ez mind igaz! csak hogy ma ez az elmélet meg nem állhat, ma a létért folyó küzdelem tizi hajítja az embereket. Aztán ezren és ezren vannak, kik már 7—8 éves korukban elválnak a szülői háztól, egyik egy, a másik más ok miatt, s élethivatásuk egész életük folyamán át távol tartják a szülőföldtől, idegenben keresik a mindennapi kenyeret, s csak mint vendégek évek multával tekinthetik meg rövid időre a szülőföldet, hol bölcsőjük ringott, hol gyermekjátékaikat lejátszották.

Nem célzunk ezzel holmi amerikai vándorlásra, de azt célozzuk, hogy osszák meg magukat szegény munkásaink a haza határain belül, a józan szorgalmas munkás megélhet hazánkban, ha talán foglalkozása minőségénél fogva itt nem, a haza más más vidékén igen.

(Folytatjuk.)

Utmutatás

a gabonasziszik irtására.

A gabonasziszik (egyenes vidéken zszok, árpa zszok, magtári zszok is, tudományos néven Calandra granaria Linné) kis és karcsu termetű, hosszú fejű bogár, melynek hosszúsága 3—4 mm, szélessége pedig 0.7—1 mm. Testszine sötét-barna. E bogár csak a magtárakban él. Lassu járásu és repülni nem tud, mert szárnyfedője alul a repülő szárnya egészen hiányzik. Zavarás esetén álhalottat színlel, de azután egy-két perc múlva ismét megmozdul.

A gabonasziszik az egyes gabonaszemekben fejlődik, még pedig leginkább a buza-, az árpa-, a rozs- és a kukoriczában, a zabban már ritkábban. Azonban csakis a

magtárban elhelyezett magvakban, lábon álló gabonában nem.

A nősténye petéit úgy rakja a szemekbe, hogy rajtuk hosszúra nyulott fejével (ormányával), előbb egy kis lyukat fur, azután megfordul és petéjét a furott lyukba tojja.

A gabonasziszik lárvája fehér színű és csak rágó szerve barnás színű; teste formátlan és igen ráncos; lába nincs. Egész kifejlődöttségét a szem belsejében éri el és lisztes belsejével táplálkozik is, benne bábózódik és a gabonaszemet csak akkor hagyja el, hogyha már teljesen kifejlődött, azaz mikor már bogárrá vált.

Kártétele abból áll, hogy valamint a a kifejlődött bogár, úgy a lárvája is a gabona-szem belsejét annyira kirágja, hogy annak csak épen a korpája, héja marad meg. Minthogy pedig a zszik teljes kifejlődéséhez körülbelül 40—50 nap szükséges, s egy nősténye 36—60 petét tojhatik és továbbá, minthogy a bogár fejlődése egyes melegebb fekvésű magtárban egész éven át majdnem fönnakadás nélkül folyik, vagy télen legfeljebb két-három hónapig szünetel, azért könnyen érthetővé válik, hogy e bogár rövid idő alatt mért szaporodik el néha olyan tömegesen és miért tesz olyan nagy kárt a gabonában.

Figyelmet érdemel az is, hogy a zszik tömegesen csak a zugokban fölhalmozott szemetes gabonában szokot szaporodni, s innen huzódik át a magtárban lévő tiszta gabona-garmadákba, melyekbe tovább szaporodik. Egyáltalán szereti a nyugalmat és sötétséget!

A gabonasziszik ellen való sikeres védekezésnél figyelembe veendő mozzanatok a következők:

1. Hogy a gabonasziszik a gazda, vagy gabonakereskedő magtárába el ne szaporodhassék, szükséges, hogy a magtár mindig tiszta legyen. Ez oknál fogva fel kell használni minden alkalmat, hogy valahányszor a magtár kiürül, annak összes zugai (lépcsőalja, a faburkolat belseje, vakablaka, a támasztó oszlop alja, a padló-, a faburkolat s mestergerendák repedései) kisöpörtessenek, minden maghulladék szemetestől onnan kitakarítottassék; általában vigyázni kell, hogy a magtár e helyein semmiféle maghulladék vagy piszok hosszabb ideig meg ne hagyassék.

2. Magtárban tehát szeméthulladékot (rostaaiját, söpredéket, ocsut) egy fél napig sem szabad hagyni, hanem a felgyülemelő hulladékot onnan rögtön el kell távolítani s vagy erősen égő tűzben el kell égetni, vagy

trágyalébe kell fojtani, hogy a zsiszik belőle ki ne mászhassanak. A hol az efféle mag baromfi etetésre szolgál, azt úgy kell tartani, hogy az esetleg benne élő zsiszik a magtárba vissza ne juthasson.

3. A hol az alapos takarításnak egyszerre való végrehajtása nem volna lehetséges, mert pl. a magtár (nagy gazdaságban vagy gabona-nagykereskedőknél) egészen sohasem üres, ott a takarítást úgy kell beosztani, hogy a magtár egyes helyei akkor takarítsanak ki, a mikor az lehetséges, de úgy, hogy ilyen módon az egész magtár havonként legalább egyszer alapos takarítás alá jusson.

4. A takarítás (kisöprés) megkönnyítése végett szükséges, hogy a magtár padlójának, faburkolatának minden egyes hézaga olyan anyaggal tapasztassék be, mely fele- (vagy nagyobb) részben marha- (tehén vagy ökör) trágyából és fele- (vagy kisebb) részben jól gyurható (ragadós) agyagból készült. Hogy e tapasztás annál jobban odaragadjon, szükséges, hogy a tapasztás munkája előtt a betapasztandó részek megnedvesítettessenek.

5. Hogy a tiszta (pl. új) gabona meg ne zsiszikedjék, okvetlenül szükséges, hogy az gyakran (hetekint legalább egyszer) kevertessék (lapátoltassék), mert a gyakran megbolygatott gabonában a zsiszik nem marad meg.

6. A zsiszikes gabonát a gabonazsisziktől akként kell megtisztítani, hogy azt előbb olyan szemű rostán megrostáljuk, a melynek szövetén a gabonazsiszik kihull ugyan, de a magszem nem.

Rostálás közben vigyázni kell, hogy a zsiszik a megrostált gabonába ismét vissza ne húzódhassék. Minthogy pedig a megros-

tált gabonában a megrostálás ellenére egy-két zsiszik még bent maradhat, azért szükséges, hogy a kiostált és garmadába hányt gabona felülete, de leginkább a fallal érintkező része, rongyokkal, zsákokkal, — ha rendelkezésre állanak — juhbőrös bundákkal, len- vagy kender-kócczal betakarassék, melyekbe a garmadából menekvő zsiszik behuzódik. Az ilyen helyen meghuzódott zsisziket azután 7—8 óra, de legkésőbbben egy nap múlva zsákostól-rongyostól együtt a magtárból ki kell vinni és olyan helyen kirázni, a hol az összeseperhető és tűzőn vagy forró vízben megsemmisíthető. Ez az utóbbi eljárás (lapátolás és zsákkal való betakarás) megismétlendő ötször-hatszor, míg a gabona teljesen meg nem tisztul. Azután, mint a tiszta gabona, hetekint csak egyszer lapátolandó.

7. Hogy pedig a gabonazsiszik magtári csapássá ne váljék, legfőbb szabály az, hogy a magtár gyakran szellőztessék és mindig a legnagyobb tisztaságban tartassék.

8. Ismeretlen helyről, vagy gazdaságból érkező gabonát, vagy gabona-szállításhoz való zsákot a magtárba csak akkor szabad bevinni, ha benne gabonazsiszik nincs és ha azt magtáron kívül előbb gondosan kirázták.

9. A magtárt, vagy zsiszikes gabonát mérgekkel fertőtleníteni nem szabad.

10. A gabona nemcsak a gazdasági magtárban zsiszikedhetik meg, hanem a gabonakereskedők magtáraiban is. Ez oknál fogva a gabonakereskedőnek szintén ügyelnie kell, hogy a magtára, gabonapinczéje, vagy ha hajóban tartja a gabonát, akkor hajója mindig tiszta legyen a zsisziktől és elengedhetetlenül szükséges, hogy ezeket a helyiségeket úgy takarítsák ki, mint a gazda a mag-

tárját.

11. Zsiszikes gabonát ne vásároljon, mert ezzel csak baját növelné.

12. Mind a gazdának, mind a gabonakereskedőnek azért is szükséges, hogy a gabonáját a zsisziktől mindig tisztán tartsa, mert a vasuti és dunai szállító vállalatok a zsiszikes gabonát felsőbb rendelet folytán szállításra nem vállalhatják és követelniök kell, hogy a feladó a zsiszikes gabonaküldeményét saját költségén előbb a zsisziktől gondosan kitisztassa (egyszer, vagy ha szükséges, többször kiróstalessék).

13. A magánvállalatok gabonaszállító hajóira szintén az áll, a mi a rendes magtárakra: ezeket is mindig tisztán kell tartani, és valahányszor kiürülnek, mindannyiszor a legalaposabban kitakarítandók. Ilyen hajóban gabonahulladékot, rostaaját tartani sohasem tanácsos.

14. A gabonazsiszikkal (*Calandra granaria*,) nem szabad összetéveszteni a lencse- vagy borsó-zsisziket (*Bruchus lentis*, *Br. pisorum* vagy *Mylabris lentis*, *M. pisorum*, s más fajokat.) Ez utóbbiak csak a hüvelyes vetemények magvaiban élnek, melyeket már a mezőn fejlődésük elején fertőznek meg; gabonafélékben nem élnek. Ellenben a gabonazsiszik csak a gabonafélékben él, ezeket csak a magtárakban lepi el, de hüvelyesek magvaiban nem él sohasem.

Vegyések.

— Vándorlás. Tudva van, hogy több család Mindszentről Kecskemétre telepedett át előnyös feltételek mellett. Nevezetesen, kaptak házat, két hold földet 600 forintért.

TÁRCZA.

MAGYAR REMEKIRÓK.

A magyar irodalom főművei.

Második sorozat: Arany János munkái, II. köt., kisebb költem.; — Vörösmarty Mihály munkái II. köt., epikai költem.; — Reviczky Gyula összes költeményei; — Kossuth Lajos munkái; — Szigligeti Ede színművei, I. kötet. — Összesen öt kötet. — Kiadja a Franklin-Társulat.

E két költő-király: Arany és Vörösmarty nélkül, magyar klasszikusok könyvtára el se képzelhető; s ha e kétőnek teljes munkái mellett a többiek válogatott remekeit is megkapja a magyar közönség, valóban nem lessz vállalat, se itt a hazában, se a külföldön, mely e kizárólag nemzeti klasszikus könyvtárral belső érték és teljesség dolgában versenyezhetne.

Kossuth Lajos munkáinak egy kötetet szentel a vállalat, s a megválogatás nehéz feladatát a nagy száműzött fiára bizta. És Kossuth Ferencnek sikerült e vaskos kötetbe (420 lap) beleszorítania azt, ami „több mint félszázadon át betöltte az egész világot.“ Nincs mit mondanunk Kossuth Lajosról: nemzetünk hálás kegyelele most ülte nagy fényvel és ünneppé születésének százados fordulóját. Az ország szívének ez egyseges dobbanásában és örömeiben részt vett a Franklin-Társulat is, mely e napon állította fel nagyjaink Pantheonában Kossuth Lajos szobrát — válogatott munkáinak díszes kötetével. A nagy hontalan gigászalakja a történelemé immár, mert a magyar népet

ő tette magyar nemzeté: a magyar nemzet ő tette szabaddá. S hábr a kéz, mely az izzó hazaszeretet szent igéit szántotta a lapokra, kint porlad is a kerepesi temetőben: a dicső halott nagy lelke szerte szállt a hazában, oda ült a nép tűzhelye mellé, s ott sutogja az örökké élő dalt: „Kossuth Lajos azt üzente! . . .“

Szigligeti színműveiből az első kötetet kapjuk s Bayer József rövid bevezetésének lapjain megelevenedik szemünk előtt az a meddő korszak, mikor a magyar színészet korcsmákban s falusi színekben tengődött, s ha néha városainkban is megjelent, legfőlebb oly részvétre számíthatott, a minővel a kíváncsi közönség a szokatlant fogadja. Mikor látjuk viszont a színpadon Szigligeti drámáit akiről Gyulai joggal és tuzás nélkül mondotta, hogy „minden drámairó az ő vállán fog emelkedni, s része lesz neki a kései nemzedékek műveiben is.“

Egy kötetben kapjuk Reviczky Gyula összes költeményeit, melyek elé Koroda Pál irt előszót. A „fiatal nemzedékből“ ő emelkedett legelsőnek a „magyar remekirók“ közé, s ezt a kitüntetést méltán meg is érdemelte. Kedves alakja megéled a Koroda gyöngéd, baráti tolla nyomán és szinte látjuk a sorvadó, sokat szenvedett fiatal költőt, a ki a klinikán halt meg, s hite ellenére „nem szépen temették el“. Pedig lirájának tiszta csengésével sem addig, a míg élt, sem azóta soha nem versenyzett a „fiatal nemzedék“ egyetlen lantosának dala sem, pedig csak 35 éves volt, mikor megkellett halnia.

Ime a „Magyar Remekirók“ második sorozatának öt kötete; méltó folytatása az első ötnek, s biztos záloga annak a komoly iparkodásnak, hogy a magyar szellemi nagyságok örökre méltó formában válik közkincsévé az egész nemzetnek. De ez a második sorozat arról is tanuskodik, hogy a Franklin-Társulat meg tudja hálálni a közönségnek e vállalatnál oly fényesen megnyilatkozó pártfogását, mert az öt kötetben hatnak a terjedelmét adja, vagyis 20 ivvel többet, mint a mire kötelezettséget vállalt. Nem is hiányzik a gyűjteményből semmi, a mi valóban remek és örök becsü, s az okos kiadói politika olcsón, könnyen teljesíthető fizetési feltételek mellett, a mindennapi használatra alkalmas és mégis tetszetős formában adja a könyvbarátoknak a „Magyar Remekirókat“, s a magyar közönség, mely oly szívesen áldoz a nemzeti irodalom javára, bizonyára örömmel fogja filléreivel támogatni ezt a vállalatot, melyben a magyar kiadók magyar remekirók munkáit magyar könyvkereskedők útján juttatják magyar kezekbe.

Mert valóban csak fillérekéről van szó, mivel a „Magyar Remekirók“ ára — tekintve a könyvtár óriási terjedelmét (55 kötet, együttvéve 18—20 ezer lap) — fölötte olcsó: 220 korona; s ezt az összeget még a szegényebb sorsu családok is könnyen megfizethetik, mert a Franklin-Társulat lehetővé tette, hogy a vételár kis, havonként három koronás részletekben törlesztessék.

(Vége.)

Ennek árát 30 év alatt kellend törleszteniök, de a törlesztést kezdhetik 10 év múlva is. Azonkívül állandó munkát kapnak télen nyáron, miből befolyik havonként 16 forint. Daczára ennek már többen visszavándoroltak. Tekintettel arra, hogy itthon fizet 24—30 forint házbért, ott pedig az évi 20 forint törlesztéssel a sajátjában lakna kényelmesebben; tekintettel arra, hogy itt semmije nincs, nem élhet, mert nincs munka, ott pedig földhöz, állandó munkához s kenyérkeresethez jutna. Megérdemelnék az illetők, hogy Szibériába az ólom bányákba deportálnák, had lássák s tapasztalják, mi a szenvedés, itthon nyomorognak s csak az éhhalál számát szaporítják.

— Veszett kutya. A múlt napokban a Kurcza-réten egy veszett eb garázdálkodott. Több kutyát meg is mart, míg végre sikerült elpusztítani. A megmaradt kutyákat szintén elpusztították.

— Halálozás. Vitos Gerő és Vitos János helybeli tanítókat súlyos csapás érte. Édes atyjuk, Vitos Mihály járásbírói hivatalnok Nagy-Enyeden f. hó 10-én elhunyt. A megboldogult néhány hét előtt községünkben tartózkodott, fiait látogatta meg.

— Őszi országos vásárunk folyó hó 25. és 26-án fog megtartani. Vészmentes területről a lábas jószágok felhajthatók.

— Szerencsétlenség. E hó 14-én Tar Lajos polgártársunkat a kerékpárral oly baj érte, mely könnyen végzetessé válhatott volna. Ugyanis többed magával lebicizkizelt a reggeli órákban Algyőre, hogy a hid áttételét megsejmeljék. Délfelé már haza tartottak, s a Maczelka-féle tanya környékén, — hol a töltés belső oldala téglá burkolattal van födve, — a töltésről Tar oly erősen bukott le a kerékpárral együtt, hogy eszméletlenül terült el a töltés lábánál. Szerencséjére több-kisebb zuzódáson kívül lényegesebb baja nem történt.

— A nyomor áldozata. Gyömbér Péter helybeli lakosnak sok gyereke sir otthon a kenyér után. De az elesett embernek anynyi pénze sincs, hogy egynek is adhatna falatot. Legutóbb annyira szivére vette a gyerekek sirását, hogy kirugta maga alól a becsületet és elment lopni. Három gazdától tizenegy libát szedett össze, aztán bement Szentesre és ott pénzzé tette a drága pecsenyét. Most törvényt ülték fölötte és az enyhítő körülmények figyelembevételével 6 havi börtönre ítélték.

— Rokona volt magának Gyömbér Pál? — kérdezték tőle.

— Gyömbér Pál, akít fölakasztottak? Nem voltam kérem vele semmi atyafiságban. De hallottam róla.

— Megnyugszik az ítéletben?

— Megnyugszom. Nem bánom én már azt se, ha fölakasztanak. Az volna még a legjobb, legalább nem látnám a kicsinyeim nyomorúságát.

A kir. ügyészség a jogerős ítélet daczára, haladékot adott Gyömbér Péternek. Megengedték neki, hogy majd csak akkor vonuljon be a börtönbe, ha majd ellátja valahogy a családját arra az időre, amikor nem lesz nekik kenyérkeresőjük.

— Családi viszály egy hid miatt. Bihari Mátyás szegvári lakos és leánya, özv. Magyar Istvánné egészen félreértik annak a szeretetteljes viszonynak a lényegét, a mely

ketjük között kell hogy fennálljon és esztendő óta pörlekednek egy kis hid miatt. Az utcai hid Magyar né tulajdonát képezi, ám az öreg Biharinak az a paksziója, hogy szereti azt lerombolni. Az első ilyen eset után Magyar né panaszra ment a bírósághoz, a hol kötelezték Biharit a hid fölépítésére. Ám hiába kötelezték, mert nem tett eleget az ítéletnek. Magyar nének azonban szüksége volt rá, következőleg fölépíttette ő maga. Bihari csak boszankodott ezen és a vén emberek makacsságával újabb rombolásra határozta el magát. A múlt héten fölfogadott néhány munkást és odaállított velük leánya háza elé:

— Szedjétek szét ezt a holmit!

Unokája elébe szaladt, hogy lebeszélje, de az öreggel nem lehetett birni.

— Elmégy innét, mert mindjárt lelőlek!

Az asszony ezalatt elszaladt a község-házára oltalomért, onnan értesítették a csendőrséget, mire melléje adtak egy legényt. Ez is szép szóval igyekezett Biharit lebeszélni szándékáról, de hasztalanul igyekezett. A vén ember roppant dühbe jött, hogy belemernek avatkozni az ő dolgába, felkapott egy közelben levő ásót s azzal a csendőr felé sújtott. Meg is sebezte a kezén. Erre azonban már a csendőr sem maradt tétlen, kardot rántott és úgy ellátta Biharit, hogy azt véres fejjel és kékre dagadt oldalakkal czipelték haza.

— A hol nincs szegényember. Hódmező-Vásárhely törvényhatósági bizottsága tudvalevőleg elhatározta, hogy a teljesen vagyontalan néposztály nyomott anyagi helyzetén segitendő, 46 munkásházat épített, melyeket arra érdemes, józanéletű és szorgalmas munkáscsaládoknak enged át örök tulajdonul olyképen, hogy az illetők a tulajdonukba átbecsátandó házak építési költségeit 12 év alatt féléves részletekben tartoznak kamatmentesen megtéríteni. Egyedüli föltételül csupán azt kötötte ki a törvényhatóság, hogy a házat nyerő munkáscsaládok fejei tartoznak tagokul belépni az országos munkás-segélyező pénztárba. Mivel pedig a munkás-házak építése már a kora tavaszon kezdetét veszi, a város tanácsa dobszóval, hirdetések által és a lapok útján felhívta a város szegényebb és ilyéféle támogatásra szorult lakosságát, hogy e hó 9-ig jelentkezék a gazdasági ügyosztályban, hogy azután a törvényhatóság által kiküldött bizottság kiválaszthassa a jelentkezők közül azokat, kiket a munkásházak elnyerésére legméltóbbaknak és legérdemesebbeknek tart. És mi történt? Az, hogy mikor mindenki azon föltevésben volt, hogy vagyontalan munkásaink ezrével fogják megrohanni a gazdasági ügyosztályt: a 46 munkásház elnyeréséért csupán 33 egyén jelentkezett. A város tanácsa pedig kénytelen volt a jelentkezési határidőt e hó 15-ig meghosszabbítani.

— Az algyői hid eltolása. Kedden délelőtt ment végbe az algyői vasuti hid áttolása az ország minden részéből összesereglett szakemberek és óriási nézőközönség szemeláttára. A 104 méter hosszú régi vasalkotmány áttolása reggel 6 óra 30 perczkoa vette kezdetét, a mikor a vizsajtók az 5400 métermázsas hidrésztetet 16 cm. magasra fel-emelték. A hid két vége alá 8—8 aczélkocsit helyeztek és 3—3 egymás mellé helye-

zett vasuti sinen egyszerre megindult a mozgásba hozott hidrésztet. A hid mozgó részén is, a nyugvó czölöpépítményen is 4—4 kézi csiga volt elhelyezve, melyeket hatszoros archimedesi erőátvitellel 40 munkás forgatott. A munka centiméterről centiméterre egyenletesen haladt. Az első órában két métert haladt, azután minden 40 perczben egy métert. 11 órakor már új helyén állott a vaszerkezet. 12 órakor készen volt a sínök összeállítása, 3 és 4 óra között több lokomotívval terhelő próbát tartottak rajta, azután pedig teljes erővel átrobogott rajta az első vonat. Az áttolás által mintegy 200 ezer koronát takarítottak meg. A hid összes költsége megközelíti a három millió koronát.

— Hajsza a dohánycsempészek után.

Nagy riadalmat keltett Csany községben a napokban egy pár csendőr harci lármája. Egy csendőr ugyanis észrevette, hogy a laktanya előtt két ember ment el, a kiknek a hátán egy-egy nagy csomag zöld dohány volt. A két alak, amint látta, hogy a csendőr kijött a kapun, futni kezdett, amire a csendőr torka szakadtából kiáltozta:

— Fogják meg, fogják meg!

A kiáltozásra még néhány csendőr jött ki a laktanyából és úzóbe vették a dohánynyal megrakott szökevényeket, a kik közül az egyiket: Papp Pál csanyi lakost sikerült is elcsipni. A vallatásnál kitűnt, hogy a mintegy 45 kilogramnyi dohányt a határban lopta és a szomszédos községbe akarta vinni, utközben azonban utólérte a sors keze a csendőrök személyében. A másik dohánycsempészt kutatják, az elfogott ellen pedig megindította a csendőrség az eljárást.

Felülszerkesztő és kiadótulajdonos:

Weisz Ignác.

Préselt szén

(BRIKETT)

Tatáról e hó végével érkezik.

A préselt szén (brikett), melyet sparherben, faskemenczében ép úgy lehet használni, mint a fát, fűtőerőben eléri a porosz szenet. Szobafűtésre a legkitűnőbb, mert szagtalan, nem porlik, nem piszkít. Salak nélkül hamuvá ég. Egyforma darabból áll, nem kell törni. Mindenütt eláll a nélkül, hogy szétessék. Piszkálni nem szabad.

Métermázsája 2 k. 80 f. (1 frt 40 kr.)

Mindszerten kapható

Schwarz

mészkereskedőnél.

A tatai préselt szén a legjobb minőségű, nem tévesztendő össze más gyártmány-nyal.

EGY

jól irni és olvasni tudó fiu

tanoncznak felvétetik.

E l a d ó.

5 drb. takarékpénztári heti befizetési részvény,
 3 drb. takarékpénztári 50 frtos részvény,
 25 drb. önszegélyző szövetkezeti részvény, névértékükben, továbbá a Ludasoldalon lévő 33 hold, a szegvári határban lévő 24 hold, a mindszenti határban lévő 10 hold föld, mindannyi 1200 négyszögölével, kisebb részletekben is, valamint a Nagy-utczán lévő 47. és 48. számú házak szabad kézből, kedvező fizetési feltételek mellett

E L A D Ó K,

vagy haszonbérbe kiadó.

KOROM F. JÓZSEF.

Vida János férfi szabó

Mindszenten, Ujsor-utca 795-ik szám.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy több éven át nagyobb városokban szakmámban szerzett tapasztalataim után Mindszenten megtelepedtem és a legkényesebb igényeknek is megfelelő férfi szabói munkákat gyorsan és jutányos áron készítek. Ruhák tisztítását, igazítását, avagy átvásalását gyorsan eszközölöm.

8-26

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzcséplőgép-készletek 2 1/2 egész 12 lóerőig, szalmakazalozók,
 továbbá járgány-cséplőgépek, lóheró-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kasszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“
 legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répavágók, kukoricsa-morzoalók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acsól-ekék,

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb locomobil- és cséplőgép-gyára.

Hirdetések felvételnek lapunk kiadóhivatalában.

FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA.

Magyar Remekírók

czim alatt egyöntetű szép kiadásban, 55 kötetben, diszes vászonkötésben adja közre a Franklin-Társulat.

Tartalmazza:

- *Arany János
- *Arany László
- Balassa Bálint
- *Bajza József
- Berzsenyi Dániel
- Csiky Gergely
- Csokonai V. M.
- *Czuczor Gergely
- Deák Ferencz
- Eötvös József br.
- Fazekas Mihály
- *Garay János
- Gyöngyössi I.
- Gvadányi József
- Kármán József
- Katona József
- Kazinczy Ferencz
- *Kemény Zsigmond
- Kisfaludy Károly
- Kisfaludy Sándor
- Kölcsy Ferencz
- Kossuth Lajos
- Madách Imre
- Mikes Kelemen
- Pázmán Péter
- Petőfi Sándor
- Reviczky Gyula
- Széchenyi Istv. gr.
- *Szigligeti Ede
- Teleki László gr.
- *Tompá Mihály
- *Vajda János
- *Vörösmarty Mihály
- Zrínyi Miklós műveit.

A Franklin-féle „Magyar Remekírók“ 55 testes kötetfeleleli a legbecsesebbet, mit a magyar szellem teremtett és hivatva van arra, hogy minden családi könyvtár gerincze legyen.

A Franklin-féle „Magyar Remekírók“ kiállítása méltó a nemzeti mű jelentőségéhez. Kötése pályanyertes, művészi, erős angol vászonkötés; a papírja famentes, soha meg nem sárguló; betűi külön e célra készültek.

A Franklin-féle „Magyar Remekírók“ öt kötetes sorozatokban jelenik meg: minden félévben egy-egy öt kötetből álló sorozat.

A Franklin-féle „Magyar Remekírók“ előfizetőinek külön kedvezményképen a tavasszal megjelent új magyar Shakspeare kiadás, 6 vaskos kötetben, diszkötésben 20 korona — kivételes árban szállítatik, holott e kiadás bolti ára 30 korona, Az eddig forgalomba volt Shakspeare kiadás 110 koronába került. — Legkiválóbb költőink remek fordításban közli Shakspeare remekait e kiadás, névszerint Arany János, Petőfi, Vörösmarty, Szász Károly, Lévy József, Arany László, Rákosi Jenő, Győry Vilmos, átültetésében. Ez az egyetlen teljes magyar Shakspeare és értékes kiegészítője a „Magyar Remekírók“ gyűjteményének. Megrendelhető a „Magyar Remekírók“-kal egyidejűleg.

Sajtó alá rendezik és az illető író életét és munkáinak jellemzését felölelő bevezetéssel ellátják:

- Alexander Bernát
- Angyal Dávid
- Badiós Ferencz
- Bánóczy József
- Beöthy Zsolt
- Berzeviczy Albert
- Bayer József
- Endrődy Sándor
- Erdődi Béla
- Erdélyi Pál
- Ferenczi Zoltán
- Fraknói Vilmos
- Gyulai Pál
- Heinrich Gusztáv
- Koroda Pál
- Kossuth Ferencz
- Kozma Andor
- Lévai József
- Négyessy László
- Rákosi Jenő
- Riedl Frigyes
- Széchy Károly
- Szell Kálmán
- Váczy János
- Vadnay Károly
- Voinovich Géza
- Zoltány Irén

A Franklin-Társulat által kiadott MAGYAR REMEKIRÓK II. sorozata

épp most jelent meg és a következő köteteket tartalmazza:

- Arany János munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Riedl Frigyes.
- Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Kossuth Ferencz.
- Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Koroda Pál.
- Szigligeti Ede színművei I. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Gyulay Pál.
- Vörösmarty Mihály munkái II. kötet. Sajtó alá rendezte és bevezetéssel ellátta Bayer József.

A télen megjelent I. sorozat pedig az alábbi öt kötetet adja:

- Arany János munkái I. kötet. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.
- Vörösmarty munkái I. kötet. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.
- Tompá Mihály munkái I. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.
- Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczi Zoltán.
- Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte Vadnay Károly.

* A csillaggal jelzett remekírók kiadási jogát a Franklin-Társulat magának szerződésileg biztosította, úgy hogy azt más kiadó ki nem adhatja, ezen írók művei más versenygyűjteményben meg nem jelenhetnek.

A Franklin-féle „Magyar Remekírók“ 55 kötetnyi teljes gyűjtemény ára 220 korona, mely összeg havi részletekben törleszthető; a hat kötetes teljes Shakspeare kedvezményára 20 kor. a Remekírók előfizetőinek, ha a két mű együtt rendelik meg.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés, valamint a Franklin-Társulat Budapesten.

Nyomatott Weisz Ignác könyvnyomdájában Mindszenten.